

Til Afsnit C. Den polytekniske Læreanstalt.

Den polytekniske Læreanstalts nuværende Lønningslov daterer sig fra den 8de Maj 1894 og er saaledes over 21 Aar gammel. Paa de aarlige Finanslove, sidst paa Finansloven 1915—16, samt ved Lov af 8de Juni 1912 om midlertidig Forhøjelse af Lønninger er der vel blevet bødte en Del paa de ved Lønningsloven af 1894 fastsatte Lønninger, men endnu savner Læreanstalten en Lønningslov, der blandt andet ligestiller dens Professorer med Universitetets og giver dens Tjenestemænd en lige saa betryggende Stilling med Hensyn til Alderstillæg og Pension som den, de mange i den sidste halve Snes Aar vedtagne Lønningslove give saa godt som alle øvrige Tjenestemænd.

Arbejdet ved den polytekniske Læreanstalt er steget meget stærkt i de forløbne 21 Aar. Medens Elevantallet omkring 1890, da Forslaget til Lønningsloven af 1894 blev udarbejdet, kun var 235, er det nu (i 1915) ca. 900, Hertil kommer det ikke ringe Antal Universitetsstuderende, som følge Forelæsninger og deltage i Øvelser ved Læreanstalten.

Det er imidlertid ikke alene Antallet af Elever, der er steget stærkt. Arbejdet for den enkelte Lærer med at holde sig paa Højde med sin Videnskab og Udgifter til Bøger og lignende er steget med Udviklingen, der netop har været overordentlig stærk i de Fag, hvori der undervises ved Læreanstalten. Vel have Professorer faaet Hjælpedocenter og Assistenten til Bistand, og mange af Fagene ere blevne delte mellem flere Lærere, men Professorerne maa dog paa Laboratorierne og især paa Tegnestuerne træde i nærmere Forbindelse med hver enkelt Elev og dér yde et meget intensivt og anstrengende Undervisningsarbejde.

Endelig har Læreanstalten den Vanskelighed at kæmpe med, at der bydes dygtige Ingeniører laugt bedre Vilkaar i privat Erhverv, end Læreanstalten kan byde sine Lærere. Læreanstalten har gentagne Gange ikke kunnet faa den bedst egnede Kraft ved Besættelsen af sine Embeder, fordi den Løn, der kunde raades over, var alt for ringe. Man bør derfor sørge for at regulere Lønsatserne

saaledes, at man kan besætte Lærerstillingerne med første Klasses Videnskabsmænd.

Til § 1.

Antallet af Professorer ved den polytekniske Læreanstalt er i Øjeblikket (1915—16) 20. Yderligere er der ved Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1916—17 søgt Bevilling til Oprettelse af et Professorat i Materiallære.

Professorerne ved Læreanstalten bør formentlig saa vidt muligt ligestilles med Professorerne ved Universitetet.

Lønnen for Professorerne foreslaas derfor sat til 5,000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. til 7,000 Kr., altsaa til samme Lønning som foreslaaet for Professorer ved Universitetet. I 1894 blev Professorgagerne sat 400 Kr. lavere ved Læreanstalten end ved Universitetet. Denne Forskel er yderligere bleven forøget ved Lov af 8de Juni 1912 om midlertidig Forhøjelse af Lønninger, idet Forskellen paa Begyndelsestrinet er vokset til 500 Kr.

Til § 2.

Af de ved Læreanstalten ansatte Docenter er nogle af den Betydning for Anstaltens Undervisning, at det maa anses for naturligt, at der gives dem fast Ansættelse med stigende Lønning.

Med Hensyn til disse bemærkes følgende:

Til Assistance for Læreren i Mineralogi og Geologi er der i Øjeblikket ansat en Docent med 2,400 Kr. aarlig Løn og ligeledes for Læreren i mekanisk Teknologi, medens der til Assistance for Professorerne i Vejbygning, Vandbygning og Bygningsstatik er ansat en Hjælpedocent i hvert af Fagene med en aarlig Løn af 2,400 Kr.

Efter den Udvikling, disse Fag have haft, vil det være nødvendigt at give Professorerne forøget Assistance, hvilket bedst kan naas ved at knytte ovennævnte Docenter og Hjælpedocenter fastere til Læreanstalten.

Hvad specielt den hidtidige Docent i mekanisk Teknologi angaar, er det Hensigten at øge hans Arbejde ganske betydeligt dels ved Forelæsninger over Anlæg,